

כבית המשפט העליון

בשבתו ובשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 6807/04

עבאט

ע"י עו"ד א. רוזנטל
רח' יפו 33, ירושלים
פקס: 259626

העותר

- נ ג ד -

1. מדינת ישראל
2. ממקד כוחות צה"ל ברצועת עזה

ע"י פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-708390 פקס': 02-708655

חמשיבים

תצהיר תשובה מטעם חמשיבים

אני ח"מ אלוף מאיר דגן, מצחיר בזה לאמור:

אני עוזר ראש אג"מ במטה הכללי של צה"ל ונושא העתירה מופר לי מטיפולי בפרשת. הנני עושה תצהירי זה בשם המשיבים ומטעמם, במענה לצו-על-תנאי שיצא מלפני בית המשפט הנכבד, בו התבקשו ליתן טעם "מדוע אין הם מוסרים את גופתו של אחי העותר לקבורה ברצועת עזה".

העובדות המפורטות לחלן בתצהירי הן אך חלק מחומר הראיות אותו ניתן להציג בגלוי בשלב זה של הדיון. פירוט מלא של העובדות ושל כלל חומר הראיות אשר עמדו ביסוד החלטתה נושא העתירה, יוצג בפני בית המשפט הנכבד בלבד במהלך הדיון בעתירה, מלווה בתעודת הסיון שתומח בידי ראש הממשלה ושר חבטחון; כאשר עמדת המשיבים ותגובתם לעתירה, לרבות האמור לחלן בתצהירי זה, חינו בידיעתו ומקובלות על דעתו.

1. עבאס, היה מחבל מרצח אשר ביחד עם מחבל נוסף, שחברו לחיות אזרח מצרי, רצחו ביום 9.10.94, בנחלת שבעה בירושלים חיילת ותושב מזרח העיר. במהלך הפיגוע הרעחני הזה נהרגו שני המחבלים הללו; את גופתו של המחבל הזה מבקש עתה אחיו - העותר, להביא לקבורה בעזה עיר מגוריו ממנה יצא לביצוע הפיגוע הנפשע בשליחות חרוע הצבאית של ארגון החמא"ס.

2. החלטתה כלפיה מכוונת העתירה היא כי גופתו של המחבל עבאס לא תימסר לבני משפחתו ותיקבר במקום שמפקד צבאי יורה על קבורתה. זאת, עד אשר ימסרו האחראים לכך מידע מספק אודות מקום קבורתו של החייל הנעדר. סעדון ז"ל ועד אשר תימצא גופתו ותוחזר לבני משפחתו כדי שיוכלו להביאה לקבר ישראל.

החלטתה זו התקבלה על ידי ראש הממשלה ושר חבטחון, לפי המלצת רשויות הצבא המופקדות על הנושא, על דעת הרמטכ"ל היוצא ועל דעת הרמטכ"ל הנכנס ובידיעתו.

לא למותר לציין, כי במכלול השיקולים הצריכים לענין הובא אף בחשבון ערך היסוד של כבוד המת ובני משפחתו, בכל כובד משקלו ולאחר שנעשה מאזון הנדרש, לאור כלל האינטרסים והערכים הכרוכים בפרשה נושא דיונו והנובעים חימנה.

3. פירוט נרחב לטעמיה של החלטתה יובא בפני בית המשפט הנכבד במהלך חצנת המידע החסוי בפניו. בשלב זה נציין אך זאת, כי יסודתה של החלטתה בשיקולים עניינים הבאים בגדר המטרה החקיקתית של תקנה 133(3) לתקנות החגנה (שעת חירום) 1945, לפיה מוקנות הסמכות "לצוות כי גוויתו של כל אדם תיקבר באותו מקום שמפקד צבאי יורה".

4. אוסיף ואציין כי לקראת הגשת תצהיר זה ולאחר שנתן את דעתו לנטען בעתירה על רקע הפרשה בכללותה, הורה הרמטכ"ל - גונדקף סמכותו כמפקד צבאי - כי השיקולים שביסוד החלטתו לא השתנו ובי על סך תמשיך לעמוד בעינה; בינתיים ועד לאחר הכרעתו של בית המשפט הנכבד בעתירה, הורה הרמטכ"ל כי גופתו של המחבל תוחזק במפון לרפואה משפטית באבו-כביר.
5. להלן וככל הניתן, יוצג בחלק הגלוי של תשובתנו, בתצהירי זה הרקע לחלטת וטעמי, כמסודר להלן:
6. ביום 16.4.89 נסעו שני מחבלים תושבי רצועת עזה, חברי חולית התמא"ס, במכונית כשחם מחופשים ליחודים זיתיים. בצומת חוּדִיח אספו לרכבם את החייל סמ"ר ספורטס ז"ל ורצחו אותו במהלך הנסיעה ביריית אקדת. גופת החייל המנוח נמצאה כעבור מספר חודשים, במהלך חיפושים נרחבים ומאומצים של כוחות הבטחון, לאחר חטיפתו ורציחתו של החייל סעדון ז"ל.
- חברי אותה חוליה חזרו ופעלו בשיטה רצחנית ונפשעת זו, ביום 3.5.89, כאשר במהלך נסיעה במכונית רצחו את החייל סעדון ז"ל, המקום בו חטמנו המרצחים את גופתו של החייל המנוח, לא נודע ע"ז עצם היום הזה.
7. מאז ועד היום לא חדלו כוחות הבטחון מפעולות רחבונן חיקף לגילוי מקום קבורתו של סעדון ז"ל.
8. בחודש מאי 1989 נחשפה זהותה של חולית תמא"ס אשר ביצעה, בין היתר, גם את מעשי החטיפה והרצח המתוארים לעיל. בעקבות פעילות אינטנסיבית נלכד המחבל שרתחא, תועמד לדין ונדון לארבעה מאסרי עולם.
- הגם שהיה אחראי לתכנון הנחיית חברי החוליה ולקבלת דיווחים על פעילותם, לא היה המחבל הזה נוכח בזמן הרצחו של סעדון ז"ל, ולא היה בידו מידע מהימן אודות המקום בו חוטמת גופת החייל.
9. לפי הערכת הגורמים המוסמכים, מצוי המידע הזה בידיעתם של שניים מחברי החוליה, מבחוח נצאר. לפי אותה הערכה הם שביצעו את מעשה החטיפה, רצחו את החייל המנוח וחטמנו את גופתו במקום לא נודע.
- שניים אלה נמלטו מן השטח ולא נתפסו עד כה. חבר חוליה נוסף - אבו חוצ'ה - שסייע לחם לאחר הרצח, נמלט אף הוא בשעתו, הפך למבוקש ועד היום לא נתפס.

10. וזאת כי בדונת ישראל קיבלה החלטת חד-משמעית למה אין שוקטים וקועלים ככל העת בכל דרך אפשרית, במאמצים בלתי נלאים, עד אשר תאוותר גופתו על החייל סעדון דל, ועד אשר תוחזר לבני משפחתו ותובא לקבר ישראל.

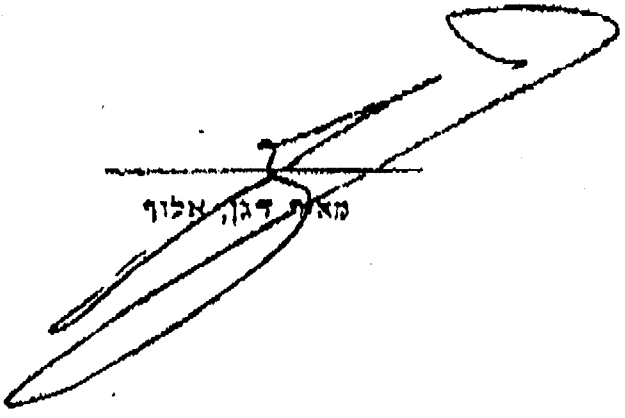
11. מטרת מאמצים אלה ובחלק מן המחלפים הנוקטים, מיוקרות כיום גיבותיהם של מלבישים מרצחים הנמנים עם הזרע הצבאית של החטאים, תושיכי רצועת עזה, הקהבל - אחיו של העוור, ומחבל נסף בדאללה, אשר נטל חלק בחטיפתו ובפצוחתו של החייל וקסמן דל.

12. כאמור, החלטת נושא העתירה התקבלה בגדר סמכות שבדון, מטעמים עניינים ולאחר שנשקלה ונבחנו על ידי רשויות הבטחון הבכירות ביותר, על מכלול חובטות.

פירוט נרחב לטעמים המבססים החלטה זו, יובא במהלך הצגת הבידע החסוי בפני בית המשפט הנכבד.

אריזני הצהיר כי זה שמו, זו ההוכחה וכי העובדות המפורטות בתצהירו נכונות.

מאת דגן אלון

אשור

אני החייל, שרון אפק שיד, מאשר בזאת כי ביום 21.1995 חופי בני אלון מאיר דגן חסוב לך, ולאחר שהוזהרתו כי עליו להצהיר אמת וכי אם לא יעשה כן יחיה צמני לעונשים קבועים בחוק, החס בפני על הצהיר דלעול

שרון אפק, עו"ד